

tillid, der skal være til en efterretningstjeneste, som er helt afgørende for efterretningstjenestens virke, og som på mange måder må være i modstrid med demokratiets væsen. Der skal nemlig være fortrolighed og dermed også ske en hemmeligholdelse i forhold til offentligheden af, hvad efterretningstjenesten laver, for at den skal være effektiv. Det ønsker vi fra regeringens side. Det er også et hensyn, som de partier, der udgør et flertal her i tinget, tager til efterretningstjenesten.

Der er nu igennem et år rejst så meget mistillid i mediernes til efterretningstjenesten. Det kan være uberettiget. Det tror jeg de fleste af os ønsker at det er, og langt hen ad vejen tror vi vel også, at de historier, der er bragt frem, er forkerte. Men når noget har kørt så lang tid i offentligheden, som det har, så skal et ansvarligt parlament sige: Vi må påtage os ansvaret for at få skabt gennemsigtighed og klarhed. Det mener jeg at vi nu gør inden for en retssikkerhedsmæssigt betryggende ramme, og at vi gør det grundigt, så det også bagefter kan være med til at gøre undersøgelsen tillidsvækkende.

Jeg er godt klar over, at med Venstres beslutning om at stå udenfor, vil det kunne bruges mod undersøgelsen, at den ikke har den tilstrækkelige parlamentariske bredde. Regeringen og også partiernes ordførere har anstrengt sig for, at det ikke skulle ende sådan. Jeg beklager mere end nogen, at det er endt sådan. Det har ikke været muligt for mig at overbevise Venstre om, at det skulle stå bag undersøgelsen, og det er beklageligt.

Det er klart, at når billedet bliver så polariseret, som tilfældet er, så giver det selvfølgelig også anledning til overvejelser blandt dem, der er indstillingsberettiget ifølge lovgivningen, og det har det gjort. Jeg ved ikke, om det har været et selvstændigt ønske for fru Birthe Rønn Hornbech at skabe det billede. Det er klart, at vi kender universiteternes opfattelse af deres rolle og opgave i vores samfund, og den har jeg fuld forståelse for. Forskning og undervisning er nu engang det, der er deres primære opgave.

Men vi har alligevel tidligere valgt at henlægge det til universiteterne at bidrage til at udpege uafhængige personer til at sidde i undersøgelseskommissioner. Sådan var det med Nørrebroundersøgelsen. Her var holdningen den samme på universiteterne, men de ud-

nævnte ikke desto mindre et medlem til undersøgelseskommissionen.

Jeg er klar over, at den henvendelse, som er kommet til Folketinget fra Det Juridiske Fakultet og fra Juridisk Institut, har givet anledning til en ny overvejelse om, hvorvidt vi kunne ende i en situation, hvor der ikke ville være indstillede repræsentanter fra Det Juridiske Fakultet og Juridisk Institut, og derfor ændringsforslaget. Men jeg kan også oplyse, at institutbestyreren og dekanen på fakultetet har meddelt Justitsministeriet, at hvis det fremgår af loven, som det gør nu, også med vedtagelsen af ændringsforslaget, så vil både Det Juridiske Fakultet og Juridisk Institut indstille, og det er jeg selv sagt taknemmelig for, for jeg ønsker nemlig ikke, at vi skal ende i en situation, hvor det bliver anvendelsen af denne ændring, der bliver det endelige resultat. Jeg ønsker, at de, der skal sidde i kommissionen, er udpeget og indstillet af de pågældende, der følger af lovforslaget, og sådan forventer jeg også, det bliver.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, det er fantastisk, at justitsministeren siger, at han ikke ønsker en politisk strid. Det virker ellers sådan. Men det kan naturligvis skyldes, at justitsministeren er totalt politisk tonedøv.

Hvad var forløbet sidste efterår? Forløbet var jo, at denne sag blev diskuteret af samtlige partier i pressen i to måneder. Hele to måneder havde justitsministeren til at tage kending af, hvordan stemningen var. Et meget stort mindretal af partier havde sagt klart fra, inden lovforslaget blev fremsat, og resten af partierne havde tilkendegivet, at de ikke kunne stemme for lovforslaget uændret, og det har udviklingen jo også vist.

Justitsministeren fremsatte et forslag, som der ikke var et eneste parti, der havde tilsluttet sig, og et meget stort mindretal havde sagt, at de ikke kunne stemme for det lovforslag om en undersøgelse. Det var sagen, må jeg sige til justitsministeren.

Formanden:

Jeg skal jo gøre opmærksom på, at debatten indtil videre drejer sig om det stillede ændringsforslag. Og her har hr. Bendt Bendtsen en kort bemærkning.